

Alice, een beetje bedroefd, was er
of het wel gepast was, dat zij er
te zeggen, waarom uw kat een Cypersche
«'t is een Cypersche kat», en zij
«Daarom. Big!»

Het laatste woord zei ze van
er van opsprong. Maar liet
zag ze, dat het gericht was tot
tot haar. Daarom vatte ze
verder:

«Ik wist niet, dat Cypersche katten
lachten. Om u de waarheid te
niet, dat katten *konden* grimlachen»

«Dat kunnen ze allemaal», zei
«en de meesten doen het».

«Ik weet er geen een, die het
zeer beleefd, erg in haar schik, dat
zaten te keuvelen.

«Dan weet jij nog niet veel», zei
«dat verklaar ik je».

Alice beviel den toon, waarop dit
niet bijzonder en vond het raadzaam
onderwerp van gesprek te kiezen. Toen
naar zocht, nam de keukenmeid
soep van het vuur en begon omroeren.

EEN BUITENGEWOON GROOTE PAN VLOOG
ER RAKELINGS LANGS